

Chương 576: Tana, Bertus Và Reinhardt

(Số từ: 3523)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

11:11 AM 05/10/2023

Hồi sinh một người bạn đã chết.

Nếu điều đó là hoàn toàn không thể, thì họ thậm chí đã không thử.

Tuy nhiên, nếu nó có phần khả thi, thì việc nó không thể thành công hoàn hảo sẽ chỉ khiến mọi người tuyệt vọng.

Trong thế giới phi lý này, dường như cái chết là một sự thật bất di bất dịch, không gì có thể lật đổ được.

Nếu họ không thể cứu Asher, họ thậm chí đã không cố gắng tìm Delphine, người không thể tìm thấy thi thể của cô ấy.

Đây chỉ đơn thuần là một sự phục hồi giống như một sự hồi sinh.

Mặc dù họ có thể có khả năng, sức mạnh và ngoại hình từ khi còn sống, nhưng họ sẽ không có ý thức về bản thân.

Nó chẳng khác gì một con thú nhồi bông đang di chuyển.

Nó có thể được sử dụng để chiến đấu, nhưng không phải cho các mối quan hệ.

Mặc dù nó có thể hữu ích hơn trong chiến đấu so với trước đây, nhưng nó lại vô dụng đối với những người thực sự hy vọng vào sự hồi sinh. Và nó không nên được sử dụng cho các mục đích như vậy.

Chủ đề về Asher khiến chúng tôi im lặng.

Tôi không đưa nó lên nữa.

Nếu người chết có thể trở lại, mọi người sẽ nghĩ về nó.

Không chỉ Christina, Anna và Louis Ancton, mà cả Bertus và thậm chí cả Saviolin Tana cũng sẽ không còn lựa chọn nào khác ngoài việc nghĩ về điều đó.

"Reinhardt."

"Hửm."

"Chúng tôi không thể biện minh cho tất cả những điều này."

"Tôi không biết cậu là kiểu người lo lắng về điều đó."

"Tôi cũng không nghĩ mình sẽ là người phải lo lắng về điều đó."

Bertus cười cay đắng.

Trước đây là một Hoàng tử và một tên ăn xin, bây giờ chúng tôi đối mặt với nhau như một Hoàng đế và một Ma vương.

"Tôi có chuyện muốn xin lỗi."

"Nếu là chuyện quá khứ, thì không cần xin lỗi. Tôi đã nói rồi."

"Không, không phải chuyện đó."

Bertus dẫn đầu.

"Theo tôi."

Khi chúng tôi đi theo Bertus, những chiếc kén lớn hơn bắt đầu xuất hiện. Chúng lớn gấp 3 lần những xác chết khác, và rõ ràng là công việc phục hồi đang được tiến hành trên những xác chết rất quan trọng, ngay cả khi không thể nhận ra khuôn mặt của chúng.

Bertus dừng lại trước một nhóm cụ thể nào đó và nhìn tôi.

Như muốn bảo tôi nhìn vào bên trong.

Trước mặt tôi là xác chết của ai đó.

Một ông già tóc bạc trắng.

"Chúng tôi đã có cơ thể này từ lâu rồi. Tôi đã phần nào đoán trước được điều đó, nhưng ngay cả sau khi phục hồi thành công, ông ấy vẫn không mở mắt. Nói cách khác... đó là một sự thất bại. Tôi biết ông ấy chắc hẳn rất quan trọng đối với cậu... tôi xin lỗi. Tôi đã phải dùng mọi cách có thể. Không nói với cậu... không hợp tác với Black Order, không phải tôi cố ý lừa dối cậu. Cậu có mọi quyền để oán giận tôi, Nhưng..."

"Ai đây?"

Điều này là về cái gì ở nơi đầu tiên?

Tại sao cậu lại xin lỗi vì điều này?

Khi tôi đang bối rối, cả Bertus và Saviolin Tana đều sửng sốt.

Như thể họ ngạc nhiên rằng tôi không biết.

"Không được, cậu phải nói cho tôi biết, tôi sẽ tha thứ hoặc là tức giận, đúng không? Người này là ai..."

—Một ông già.

—Tóc trắng.

Xin lỗi.

"Chờ một chút."

Tôi nghĩ rằng tôi đã có một ý tưởng mơ hồ.

"Đây là... người đó?"

Ai đó?

Tôi không thể nhớ tên.

"Larken Simonstite."

Saviolin Tana thay mặt anh trả lời.

"Tứ Thiên Vương của Darkland và người cố vấn của tôi."

Đúng vậy, người đó.

Saviolin Tana tựa hồ nhớ tới cái gì, chậm rãi gật đầu.

“Nghĩ lại thì, cậu nói rằng mình đã mất hết ký ức về việc là Hoàng tử của Darkland...”

"Ah..."

Bertus cuối cùng cũng nhớ ra và gật đầu.

Người mà tôi cần nhận ra là một người mà tôi thậm chí còn không nhớ nổi, chứ đừng nói đến khuôn mặt của họ, nhưng Bertus cuối cùng lại xin lỗi như thể đó là lỗi của chính anh ta.

Chưa hết...

Cho dù tôi có nghĩ về nó khó khăn như thế nào.

Thật kỳ lạ làm sao tôi không thể nhận ra khuôn mặt của Tứ Thiên Vương trước đây.

***

—Larken Simonstite.

Ông ta là cựu Chỉ huy của đơn vị Shanapell và từng là thanh kiếm vĩ đại nhất của lục địa, đã đạt đến cấp bậc Grandmaster.

Ông ấy đã nghỉ hưu và rời khỏi tiền tuyến, nhưng vì một số lý do, sau khi Chiến Tranh Nhân Ma bùng nổ, ông ấy đã trở thành một trong Tứ Thiên Vương trong quân đội của Ma Vương.

Vì lý do đó, ông ta bị cả nhân loại ghét bỏ.

Sau Chiến Tranh Nhân Ma, xác của Larken Simonstite đã bị Đế chế thu hồi. Không có lý do thực sự để không lấy nó. Nhưng sau Thảm Hoạ Cổng, Bertus không có lý do gì để không sử dụng xác chết của Larken trong quá trình hồi sinh nhiều anh hùng chiến tranh.

Nếu họ có thể hồi sinh ông ta trong khi vẫn duy trì toàn bộ khả năng của ông ta với tư cách là một Grandmaster, ông ta sẽ là một thế lực vô cùng mạnh mẽ.

Tuy nhiên, cũng giống như việc họ không thể biến tất cả xác chết thành Golem thành công, xác chết của Larken Simonstite cũng không hồi sinh. Không biết liệu một số biện pháp đã được thực hiện hay đó chỉ là một thất bại.

Dù sao đi nữa, Bertus đã xin lỗi, nghĩ rằng Larken có thể rất quý giá đối với tôi, và tình hình thậm chí còn kỳ lạ hơn khi tôi không thể nhớ Larken chút nào.

Không, đến bây giờ, anh ấy nên tin hầu hết những gì tôi nói, nhưng anh ấy vẫn không thể tin rằng tôi không có ký ức về Darkland?

Không phải anh không tin, mà là anh ấy không nghĩ tới.

Thành thật mà nói, tôi không cảm thấy tội lỗi khi cố gắng sử dụng xác chết của Larken.

Tôi nên biết gì để tức giận hay không?

Tôi không thể đồng cảm với những cảm xúc đối với các Ma Vương trước đây, vì vậy không có cách nào tôi có thể đồng cảm với Tứ Thiên Vương.

"Còn có thi thể của các Thiên Vương khác sao?"

Bertus lắc đầu trước câu hỏi của tôi.

"Không, lý do ban đầu chúng tôi lấy xác chết này là để nghiên cứu xem liệu các phương tiện ma thuật có được sử dụng trong vụ phản bội của Larken hay không."

"Ah tôi hiểu rồi."

Xác chết được lấy ra để xác định xem ma thuật có được sử dụng để tẩy não Grandmaster hay không.

"Tất nhiên, Larken không bị tẩy não."

Tôi đã biết mọi thứ tôi cần biết.

Những gì Đế chế đã làm. Điều gì đã thực sự xảy ra.

Đó là một thảm họa đạo đức, nguy hiểm và có khả năng đe dọa sau này.

Không thể phủ nhận sự cần thiết phải ngăn chặn nó.

Nhưng cũng có nhiều lý do để bỏ mặc nó.

Nghiên cứu đã tiến triển đáng kể và hiện đang trong giai đoạn ứng dụng thực tế.

Golem đã được triển khai làm lính canh gần Đại học Pháp thuật, cũng như trong các đội tiêu diệt tuần tra vùng ngoại ô của Đế chế và săn quái vật.

Chúng đội mũ bảo hiểm để không ai có thể nhận ra.

Việc các lính canh được trang bị vũ khí là điều đương nhiên, vì vậy không ai có thể nghi ngờ bất cứ điều gì.

"Reinhardt, nếu đội quân này được triển khai, Lực lượng Đồng minh có thể kết thúc chiến tranh sớm hơn dự kiến. Thậm chí có thể chỉ trong chớp mắt."

"Có lẽ vậy."

Nếu vô số anh hùng trong lịch sử được hồi sinh, sức mạnh của nhân loại sẽ được nâng lên mức chưa từng có.

Nó sẽ không thể so sánh được với thời kỳ hoàng kim của Chiến Tranh Nhân Ma.

Cho dù có bao nhiêu quái vật của Thảm Hoạ Cổng, đó có phải là vấn đề không? Có lẽ ngay cả những con rồng từ thế giới khác cũng có thể bị săn lùng trong vô vọng.

Sự kết thúc của Thảm Hoạ Cổng dường như thực sự gần trong tầm tay.

Cảnh tượng tôi nhìn thấy vừa kinh hoàng vừa ấn tượng vô cùng.

Quân đội của họ có thể đã gây ra mối đe dọa cho Edina và tôi, nhưng cuối cùng, Cổng Dịch Chuyển cuối cùng là ưu tiên hàng đầu của chúng tôi.

Đội quân Undead này có thể là chìa khóa ngăn cản tôi sử dụng Alsbringer vào giây phút cuối cùng.

Những gì đến sau là cho sau này.

"Sớm muộn gì tôi cũng phải trả giá cho tất cả những chuyện này."

"..."

"Reinhardt, chúng ta cần nói chuyện."

Bertus nói với vẻ mặt kiên quyết.

***

Tôi đã nói chuyện với Bertus. Đó không phải là một thời gian dài.

Giá cho tất cả điều này.

Ai đó phải trả nó.

Có một số cuộc nói chuyện nhỏ khác, nhưng đó là điểm chính.

Vì vậy, tôi quyết định không can thiệp vào Đế chế và dự án này.

Đó không phải là thứ mà tôi có thể can thiệp vào.

Tôi kết luận rằng tôi phải chấp nhận rằng họ không liên quan đến Black Order, ngay cả khi điều đó vượt quá sự tin tưởng.

Cuối cùng, một sự lựa chọn phải được thực hiện.

Cho dù đó là một lựa chọn chỉ để lại sự hối tiếc, hay một lựa chọn tốt hơn, thì không thể biết được ở giai đoạn này.

Sau cuộc trò chuyện, tôi đi ra ngoài sảnh.

Saviolin Tana nhìn tôi. Cô cảm thấy nghi ngờ và hoài nghi mạnh mẽ về quyết định của Larken Simonstite và vô cùng tức giận.

Cô coi ông ta là kẻ phản bội đã phản bội nhân loại và ghét ông ta vì điều đó.

Nhưng bây giờ, Saviolin Tana có thể không biết sự phản bội đó là gì.

"Cô Tana, tôi không biết nhiều về Larken Simonstite là ai."

"..."

"Nhưng Ma vương tiền nhiệm, Valier, muốn tạo ra một thế giới mới thông qua Akasha mà ông ta lấy từ Cantus Magna và di chuyển tất cả quỷ đến thế giới đó."

Tôi đã nhìn thấy rõ ràng bức thư mà Ma Vương đòi trước để lại.

"Larken Simonstite có lẽ đồng cảm với ý định của Ma vương."

Chỉ có bản thân Ma Vương, tôi và Tứ Thiên Vương mới biết mục đích thực sự của Valier trước đó.

Larken Simonstite sẽ cố gắng giúp hoàn thành Akasha.

"Chắc hẳn ai cũng ghét chiến tranh."

Nếu ma quỷ biến mất, cuộc đấu tranh giữa ma quỷ và con người sẽ biến mất, và sẽ không còn chiến tranh nữa.

Nhưng vì Akasha là một vũ khí lợi hại như vậy nên không thể có đối thoại hay thuyết phục giữa hai bên.

Họ chiến đấu mà không hiểu nhau, và một bên bị tiêu diệt.

"Chuyện đó...chắc...là như vậy..."

Saviolin Tana cúi đầu và không nói gì.

Cuối cùng, họ muốn hòa bình.

Những mong muốn và hy vọng của tất cả chúng sinh rất đơn giản đến mức tầm thường.

—Hạnh phúc.

—Không để bị tổn thương.

—Để ước mong một thế giới hòa bình.

Những mong muốn đơn giản và trực quan này dẫn đến các hành động khác nhau.

Một số ước mơ về một thế giới mới cho hòa bình.

Một số rút kiếm của họ cho hòa bình.

"Chuyện gì đã xảy ra với... Akasha?"

"Tôi không chắc. Có lẽ chúng ta không thể sử dụng nó lần nữa."

Akasha bắt nguồn từ đâu đã trở nên không thể biết được. Trên thế giới, chỉ còn lại hậu quả của việc lạm dụng Akasha. Chúng tôi phải giải quyết những vấn đề đó, thu thập những gì còn lại trên thế giới và nắm lấy ngay cả một sự yên tĩnh ít ỏi.

Công việc của tôi ở đó đã xong.

Nó nguy hiểm hơn tôi tưởng, nhưng tôi đã quyết định để Đế chế yên.

Sẽ không có quay trở lại.

"Cậu đang rời đi?"

"Ừm, tôi nên đi. Ở lại đây lâu hơn để làm gì?"

Bertus trông hơi tiếc nuối.

"Đợi đã, làm thế nào tôi có thể tìm thấy cậu nếu tôi cần?"

Khi tôi định quay đi, Bertus hỏi.

Không, anh ấy đã diễn đạt nó một chút kỳ lạ.

"Cậu biết chính xác những gì đang xảy ra bây giờ, phải không?"

"Ký túc xá."

"...Huh?"

"Tôi sẽ ở ký túc xá. Chắc là ở phòng của Ellen."

"...?"

"Tôi sẽ ở đây suốt mùa đông. Nếu cậu có điều gì muốn nói, hãy đến thăm."

Ngay khi tôi biến thành một con mèo, biểu cảm của Tana và Bertus trở nên khá thú vị.

-Meow

"..."

"..."

Bây giờ, tôi không thể cảm thấy xấu hổ nữa.

Tại sao họ thậm chí không bị sốc một chút bởi sự xuất hiện của tôi?

-Nyaah

"Thật là điên rồ... con vật nhỏ này..."

Khi tôi giả vờ dễ thương và tinh nghịch, biểu cảm của họ thậm chí còn trở nên thú vị hơn.

Thành thật mà nói, tôi khá dễ thương.

Tôi đã trông thật dễ thương khi nhìn thấy mình trong gương trong bộ dạng đó.

***

Ludwig được giao một nhiệm vụ đặc biệt.

Nhiệm vụ của anh là bảo vệ một nữ tu tể đã thanh tẩy bệnh dịch bùng phát ở khu tị nạn.

Ludwig và Rowan trao đổi nhiều câu chuyện khác nhau khi họ tiến về khu vực bệnh dịch hạch đã lan rộng.

"Anh sẽ không nhận được sự hộ tống từ Thánh Hiệp sĩ sao...?"

Quá nguy hiểm cho một nữ tu tể đi lang thang khắp nơi. Sẽ không an toàn hơn nếu được hộ tống bởi các Thánh Hiệp sĩ cải trang sao? Rowan lắc đầu trước câu hỏi của Ludwig.

"Nếu chúng ta có nhân lực, tốt hơn là nên gửi các linh mục đến nhiều nơi hơn."

"...Tôi hiểu rồi."

Trước sự thiếu hụt nhân lực tuyệt đối, họ không còn cách nào khác ngoài việc phân tán như thế này. Ludwig gật đầu hiểu ý.

Hầu hết các linh mục và Thánh Hiệp sĩ đều được cử đến chiến trường, khiến tình trạng thiếu nhân lực càng thêm trầm trọng.

"Xin thứ lỗi nếu điều này là thô lỗ, nhưng ... làm thế nào anh lại mất cánh tay vậy?"

"Tôi bị rắn cắn."

"Con rắn...?"

"Đó là một con rắn có nọc độc hóa đá. Nó không phải là một con rắn lớn... nhưng quái vật không nhất thiết ít nguy hiểm hơn chỉ vì chúng nhỏ."

"Tôi hiểu rồi..."

Rowan không giấu được nỗi buồn khi nhìn ống tay áo trống rỗng của Ludwig.

"Không sao. Còn hơn mất mạng mà."

Mất một cánh tay và sống sót có tốt hơn là chết và không bao giờ trở lại? Ludwig không chắc nhưng nghĩ rằng anh ấy phải nói điều gì đó như thế vào lúc này.

Cánh tay bị mất không quan trọng.

Thật đau đớn khi nghĩ về những thứ khác mà anh đã mất.

"Nhân tiện, vấn đề bệnh dịch hạch nghiêm trọng đến mức nào...?"

Ludwig buộc phải thay đổi chủ đề.

"Bản thân các trường hợp mắc bệnh dịch hạch không quá nghiêm trọng. Không phải tất cả các bệnh dịch đều dẫn đến tử vong. Hầu hết chúng đều giống như cảm lạnh nhẹ."

"Là vậy sao?"

"Phải, nhưng quan trọng là người khỏe mạnh bị cảm lạnh và người yếu ớt bị cảm lạnh hoàn toàn khác nhau."

"Ah tôi hiểu rồi."

Cảm lạnh đối với người khỏe mạnh có thể kéo dài vài ngày, nhưng đối với người suy nhược cơ thể, nó có thể nguy hiểm đến tính mạng.

"Các điều kiện cơ bản quá tồi tệ. Ngay cả khi họ khỏi bệnh, cơ thể suy yếu của họ sẽ tiếp tục chết, và chúng tôi không thể làm gì để ngăn chặn điều đó."

Chết vì suy nhược không phải là bệnh và không thể chữa khỏi.

Những người vốn đã suy yếu, dù được cứu thoát khỏi bệnh dịch, cũng sẽ chết vì sức cùng lực kiệt. Điều đó không thể được ngăn chặn.

"Và nếu những xác chết đó bị thối rữa, nó sẽ dẫn đến một bệnh dịch khác. Đó là một phản ứng dây chuyền."

Trước những lời của Rowan, nước da của Ludwig càng tối sẫm lại.

"Ít nhất bây giờ đang là mùa đông, nên quá trình phân hủy diễn ra chậm hơn. Đó là lý do tại sao có ít bệnh dịch hơn so với mùa hè năm ngoái. Tất nhiên, chúng ta không thể gọi đây là một tình huống may mắn."

Cái lạnh ngăn không cho xác chết bị phân hủy.

Tuy nhiên, không thể gọi đó là may mắn, bởi chính cái lạnh đã giết chết con người.

Bản thân dịch bệnh đã là vấn đề, nhưng vấn đề quan trọng hơn là môi trường khắc nghiệt. Mọi người đang chết vì những căn bệnh mà lẽ ra họ không nên chết. Do đó, Rowan nhấn mạnh rằng ngay cả khi họ thanh lọc được dịch bệnh này thì chắc chắn dịch bệnh khác sẽ phát sinh, khiến công việc này luôn là giải pháp tạm thời.

Rowan là người phải đổ nước vào chiếc bình bị rò rỉ dù biết rằng điều đó là vô ích.

"Quan trọng nhất là, linh mục thiếu hụt nghiêm trọng, phần lớn Thánh Hiệp sĩ cùng linh mục đều bị điều động ra tiền tuyến, hơn nữa số lượng linh mục của Towan giảm mạnh, rất nhiều người đã chết, nhưng thậm chí nhiều người đã chuyển đổi thành những đức tin khác hoặc từ bỏ niềm tin của họ hoàn toàn."

"Ah tôi hiểu."

"Phải, là bởi vì Ma Vương..."

Vô số tín đồ cảm thấy bị phản bội bởi vị Thần của họ, người đã chọn Ma vương và từ bỏ đức tin của mình. Liệu các linh mục có khác nhau không? Số lượng linh mục trong Giáo hội Towan và Als đã giảm mạnh so với trước.

Hầu hết các linh mục và Thánh Hiệp sĩ còn lại đã được gửi đến tiền tuyến.

Vì vậy, lẽ tự nhiên là các linh mục của Giáo hội Towan, những người phải đối phó với dịch bệnh, luôn bị thiếu hụt. Hơn nữa, đối với các linh mục của Towan, các khu vực tị nạn, và thậm chí toàn bộ khu vực Thủ đô Đế quốc, nguy hiểm, nếu không muốn nói là hơn cả chiến trường.

Ludwig bắt đầu nghĩ rằng công việc của Rowan, thanh lọc dịch bệnh ở Thủ đô Đế quốc, nơi không ai khen ngợi cô ấy và mọi người ghét cô ấy, có thể còn nguy hiểm và cao quý hơn cả việc tham chiến.

Rowan đang lang thang tìm kiếm một nhiệm vụ cần phải hoàn thành ở một nơi mà không ai khen ngợi cô và mọi người đều coi thường cô.

Và cô không từ bỏ niềm tin vào Towan.

"Là một con người, tôi thường tự hỏi."

Rowan khẽ nói khi họ bước đi.

Nhìn xuống đất, Rowan nói,

"Ma Vương là thực thể như nào?"

—Ma Vương.

Lời nói đó như một hòn đá mắc kẹt trong cổ họng anh.

Đối với hầu hết mọi người, Ma vương là biểu tượng của sự căm ghét và tuyệt vọng.

Tin đồn về bản chất của Ma vương lan tràn.

Tuy nhiên, Ludwig không phải là người chỉ nghe lời đồn.

Đó là lý do tại sao anh ta càng ghét Ma Vương hơn.

Bởi vì anh đã sống với Ma vương mà không biết hắn là ai, ở khoảng cách gần.

"Hắn là bạn cùng lớp của tôi."

"...Cái gì?"

"Tôi đã sống với Ma vương ở Temple."

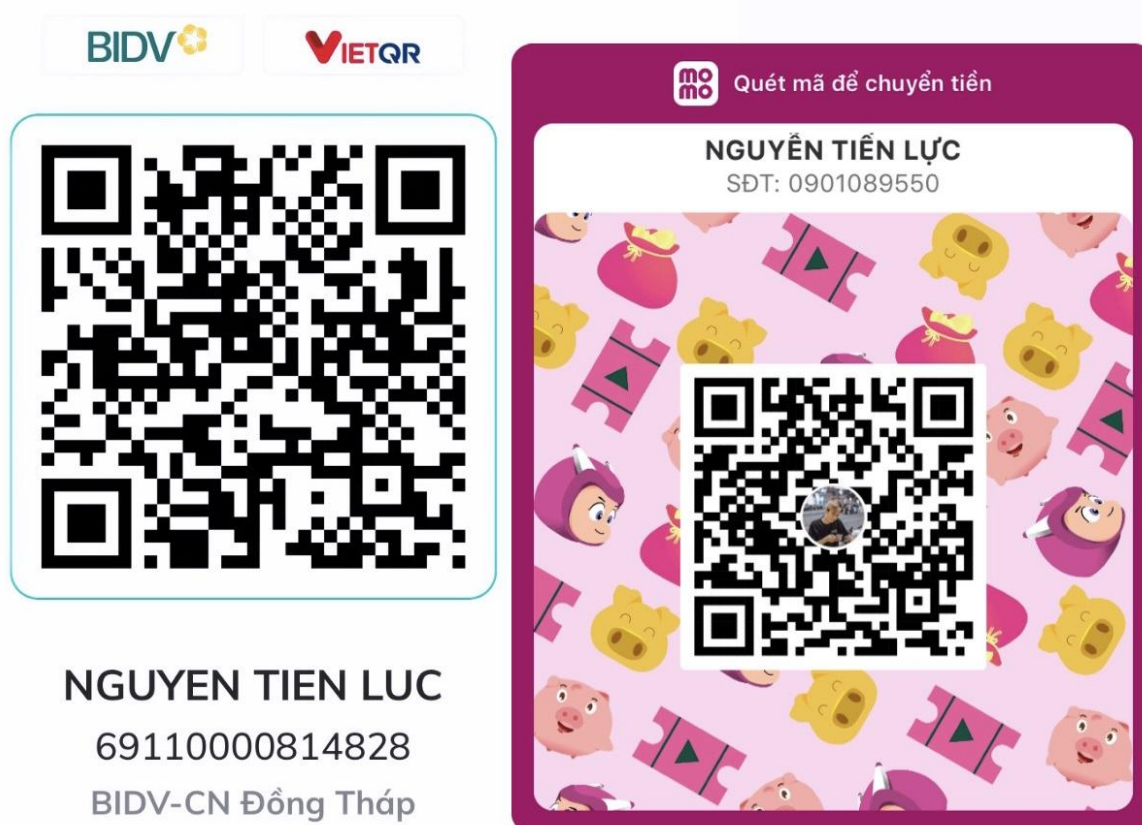
"!"

Rowan há hốc miệng nhìn Ludwig chăm chăm.

Chỉ sau đó, Ludwig mới thực sự nhận ra rằng, dù tốt hay xấu, anh không thể không bị đối xử như một sinh vật đặc biệt chỉ vì anh đã ở bên một sinh vật đặc biệt khác.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé và mọi người có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương với id tên @Tienlucc.)

THẦY HAY CÁC BẠN CÓ THỂ ỨNG
HỘ TÔI QUA:

Thanks For Reading